GÜNAYDIN

Western 42

O KADAR KASILMA YABAN DANASI,
DEV AYNASI DEĞİL, BERBER AYNASI!

-Aynalı Berber-

DEVENİN BAŞI

"Devenin Başı" çok önemli ve değerli bir bilimsel konuşmadır. Ülkemizin gerçeklerini yansıtan işbu bilimsel konuşmayı yüksek sesle okumanızı dilerim."

Aziz NESİN

"İşbu konuşma yüksek sesle okunacaktır."

-Pek muhterem büyüklerimiz ve çok saygı değer misafirlerimiz ve pek sayın davetlilerimiz! Yüksek huzurlarınızda saygı ile eğilirken, âciz varlığıma lütfen değer vererek yapacağım bu kıymetsiz ve nâçiz konferansımı dinlemek zahmetine katlanarak, buraya kadar teşrifinize duyduğum minnet ve şükran hislerimi arzederken bilhassa şu noktayı ehemmiyetle tebarüz ettirmek isterim ki, bendenize bahşetmiş olduğunuz şeref sonsuz olup, kalbimin en derinliklerinde duyduğum bu şerefi hayatımın en kıymetli bir hatırası olarak saklayacak vee... Eeee.. saklayacak ve bu hâtırayı ebeddiyen minnetle yâd ederken, siz sayın büyüklerimin ve pek kıymetli arkadaşlarımın... Eeee... bundan sonra da yüksek itimadlarına mazhar ve alicenap iltifatlarına nâil olabilmek için hiç bir fedakârlıktan aslâ çekinmeyeceğimi arzeder eee... Ve hepinizi saygı ile selâmlarken.. eee. cümlenize hoş geldiniz derim.

Söze başlamadan evvel, şu noktayı arzetmek isterim ki bendenize yüksek huzurlarınızda böyle bir konferansı vermek şerefini bahşeden, pek muhterem reisimiz Abşürzırpıt Beyfendinin ve pek muhterem refikaları Hanımefendinin ve yine pek pek muhterem kerimeleri hanımefendinin ve hemşirelerinin ve valide-i muhteremlerinin ve salihat-ı nisvândan Amine binti Aysel Hanımefendinin ve sahib-i hayr-u hasenatdân muhterem kayınpederleri Zürpüşettin Beyfendinin ve yine bendenize yüksek huzurlarınızda konuşmak fırsatını veren sayın büyüklerimizin ee... yüksek huzurlarında eğilirken, kendilerine nasıl teşekkür edeceğimi bilemediğim gibi kendilerine arz-ı şükrandan ve minnetlerimi beyan ve ifadeden aciz bulunmaktayım.

Bu kısa maruzatımı hulâsatan arz ve beyan ettikten sonra şimdi esas maksadımıza ve konferansımızın mevzuuna gelebiliriz zannındayım.

Efendim... Bu konferansımda sizlere haddim olmayarak uzun yıllardan beri üzerinde çalışmakta olduğum "Devenin Başı" mevzuun -

NE YAYGARA!

Kadınlı, erkekli kalabalık bir turist grubu, Niyagara şelalesi önündeydi. Rehber onlara,

- Eğer, dedi, hanımlar biraz susabilirse, yüksekten düşen suyun gürültüsünü duyabilirsiniz.

■

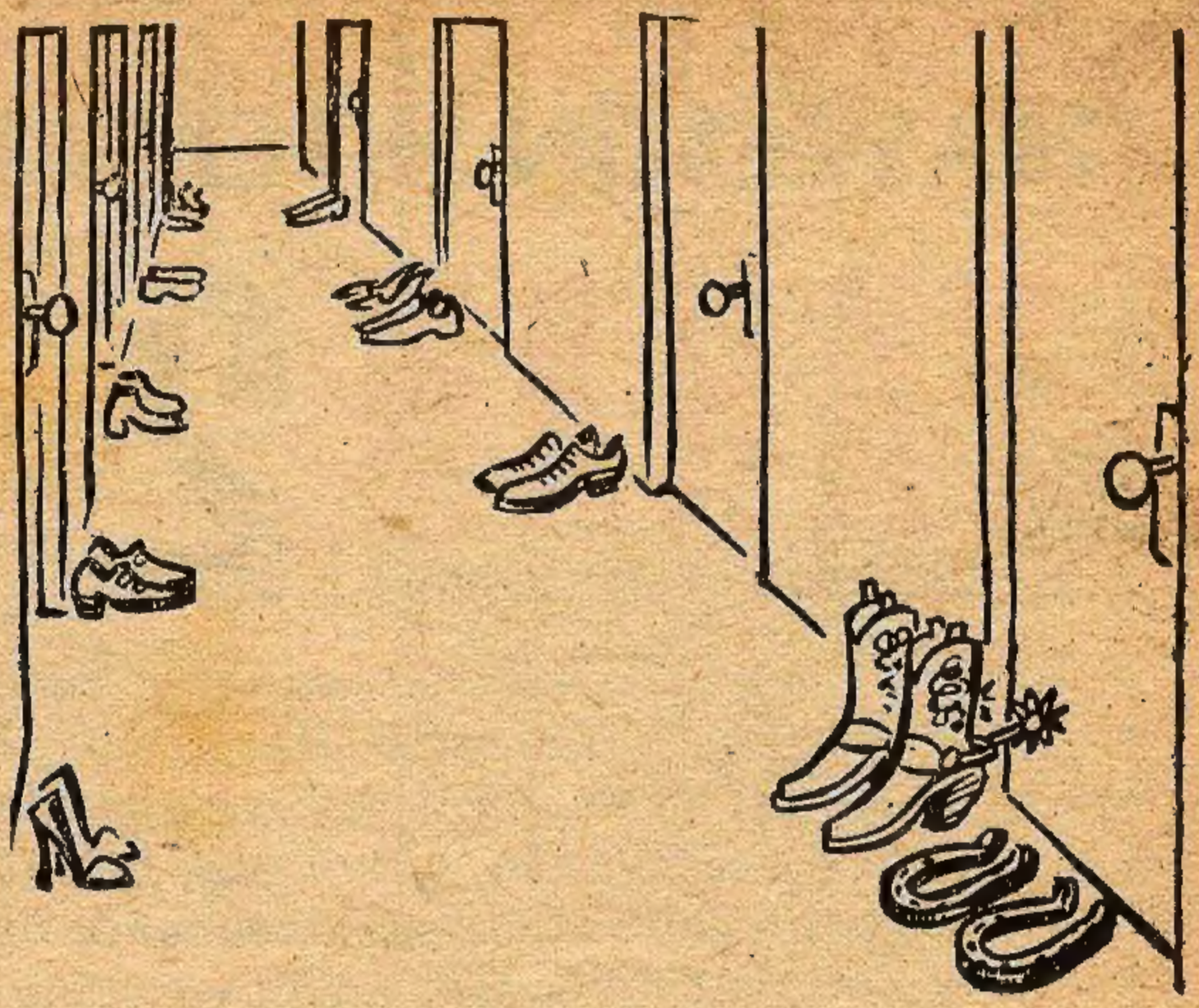

DENİZ KIZININ KOCASI

Okyanusta, fırtınalı bir havada gemi battı. Hepsi sulara gömüldü. Yalnız bir genç denizci dalgalarla boğuşuyordu. O da boğulmak üzereydi, ortaya çıkıveren bir deniz kızı,

-Eğer benim olursan canını kurtarırım. Söz veriyorum, seni bir yıl sonra karaya bırakacağım..dedi.

Başka çare olmadığından yakışıklı denizci razı oldu. Sözünde duran deniz kızı da bir yıl sonra onu karaya çıkardı. Denizcinin sevinç içindeki ailesi bu dönüşü, bir içki masasında kutluyorlardı. Genç denizci sardalya kutusunun kapağını açınca, kutudan fırlayan bir sürü balık,

- Babacım, babacım..Sen burda mıydın ? diye sıçramaya başladı.

■

KİM KAZANDI?

Bütün gece, üst katlarında oturanların karı-koca kavgalarını dinleyen adam, ertesi gün karşılaşınca komşusuna sordu:

-Sanırım, dün gece karınla kavga ediyordun.

- Evet.

- Peki, sonuçta kim kazandı?

- Kim kazanabilir ki..Her zamanki gibi oldu. Karım dizleri nin üstüne çökerek yanıma geldi.

- Yaa ! Peki, ne dedi?

-" Çık karyolanın altından korkak herif" dedi.

---

da bâzı nâçiz fikirlerimi yüksek müsaadelerinizle beyan ve arz edeceğim.

Efendim, devenin başı, hepimizin bildiği gibi devenin başı olup, hiç bir zaman balık başına, sovan başına iş başına, hamal başına ve bilumum diğer başlara benzemez.

Devenin başı, öyle bir baştır ki, devesine göre değişir. Eveleme, develeme, devekuşu geveleme, tââzii tûûûûzîîî, devecinin kızı. Ne zaman geldin? Akşam geldim, yazılalım, çizilelim, bir tahtaya dizilelim. Ancık boncuk, ıncık cıncık, bir tas dolu cacık, lebbeye a çocuk, sen çık!

NASRETTİN HOCA ARMAĞANI - NASRETTİN HOCA ARMAĞANI - NASRETTİN HOCA ARMAĞANI -

JÜRİ SİZSİNİZ!

Karikatür yarışmamızda olduğu gibi, fıkra yarışmamızda da jüri, sizsiniz. Derece alacak fıkraları okurlarımız seçeceklerdir. Birinci - liği alacak fıkrayı seçecek her okura, aşağıda resimleri olan kitaplardan istedikleri bir tanesi armağan edilecektir. Yarışma fıkralarının yayını bittikten sonra, hepsini inceliyerek beğendiğiniz fıkrayı bize bildireceksiniz. Bu tarih ayrıca ilân edilecektir.

HER OKURA PARASIZ KİTAP!

Birinciliği alacak fıkraya oy veren her okurumuza, yukarda resimleri görülen, yerli ve yabancı ünlü yazarların şu yedi kitabından istedikleri bir tanesi armağan edilecektir:

1-Mapusane Çeşmesi (Adnan Veli), 2-Keloğlan (Tahir Alangu) 3-Bizim Koğuş (Rıfat Ilgaz), 4-Üç kitap (Aziz Nesin), 5-Sancho'nun Sabah Yürüyüşü (Haldun Taner), 6-Karagöz (Cevdet Kudret), 7-Don Camillo ve Şeytan (Guareschi)

ÜNLÜ KARİKATÜRCÜLER: PEYNET

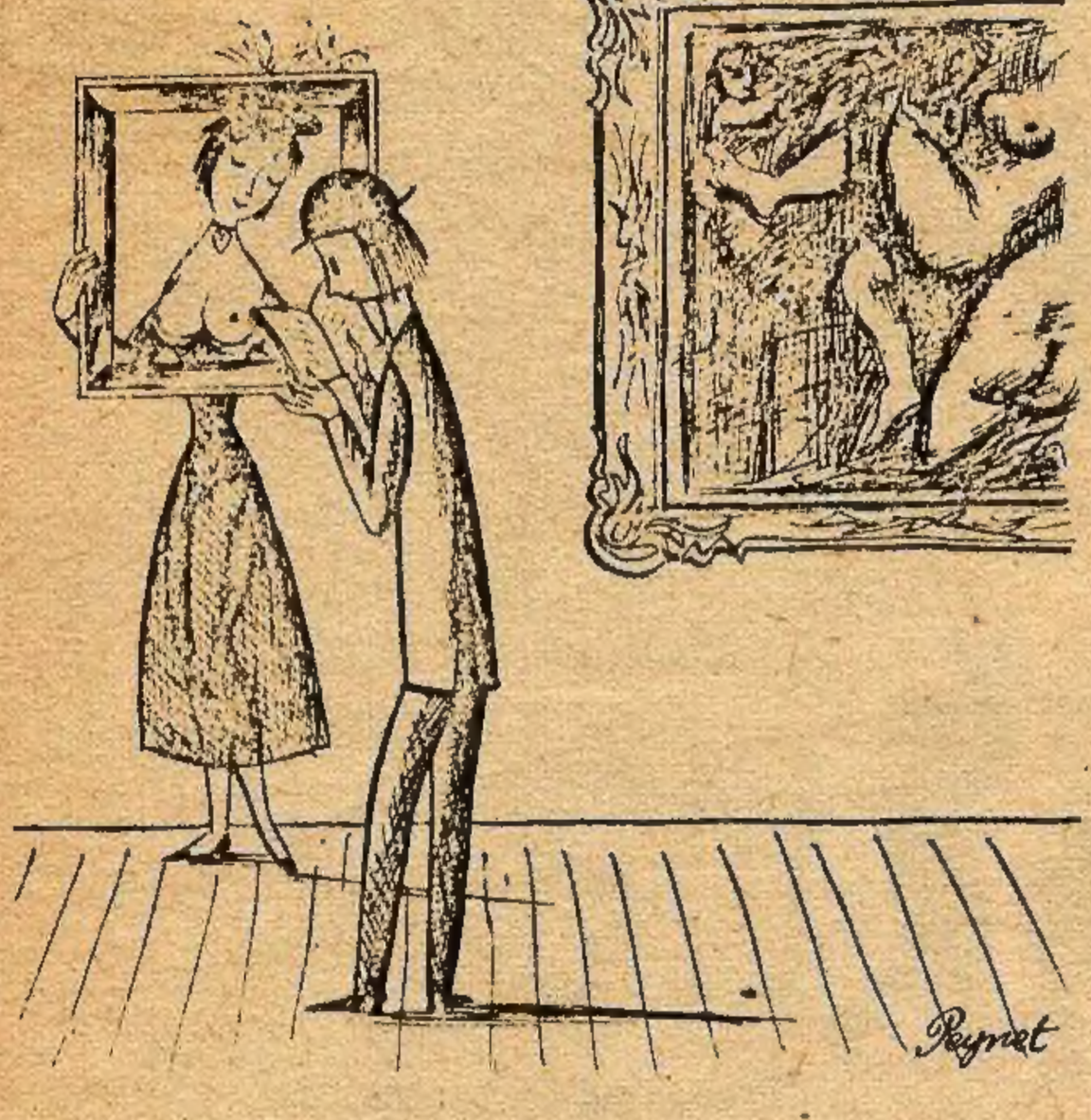

-Rubens'in bu tablosu katalogda yok..

-Sonbahar buketi

-Ne zaman bu müziği duysak kendi - mizden geçiyoruz...

-Tatillerimde bile boş duramam. .bir şeyler yaparım...

-Al bu mektubu, ona götür!...

-Yooo, bu sefer ben değilim....

-Gölgede 30 derece... Havalar hâlâ serinlemeyecek mi?

CİNSEL KONU

Oğulları on üç yaşına gelince, ana babası çocuğa cinsel eğitim vermek gereğini duyarlar, Bu görev de babaya düşüyordu. Konuya girmik için sıkılan baba, bir iki öksürdükten sonra.

- Oğlum, dedi, seninle ciddî olarak erkek erkeğe konuşalım. Şu cinsel ilişki üzerinde görüşelim biraz.

Oğlan, koltuğa kurulduktan sonra,

-Peki baba, dedi, önce neyi öğrenmek istiyorsan ordan başlıyalım.

*

ATIŞMAK GİBİ OLMASIN

Genç evliler kavga etmişler, birbirleriyle konuşmuyorlardı. Genç koca, yemekten sonra karısına bir kâğıt uzattı. Kağıtta şöyle yazılıydı:

" Rica ederim, yarın sabah yedide beni uyandır !"

Erkek, ertesi sabah saat on birde uyandığı zaman, komidinin üstündeki kâğıtta, karısının şu yazısını okudu.

" Hadi uyan artık, saat yedi !"

Nietzche demişki:

İnsan ne yemek, ne de sevmek için yaşar, yalnızca ölmediği için yaşar.

En mutlu evlilik, kör bir kadının sağır bir erkekle evlenmesidir.

▽

Metresiyle evlenen adam, kuvvetli bir şarabı sirkeyle değiştirmiş demektir.

VİP'in kocalara iki öğüdü

"...Karınıza arada sırada küçük hediyeler almayı ihmal etmeyin"

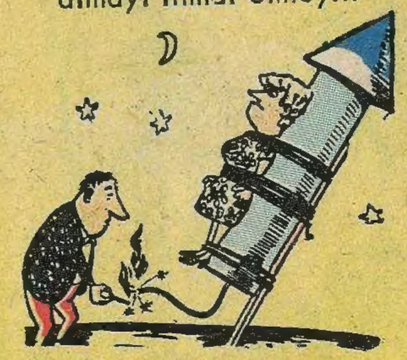

"Kaynananızı sık sık geziye yollayın!"

TORBADA KEKLİK

Bütün partiler, seçimi kazanacakları iddiasındalar -Gazeteler-

Değiliz pepe, tutuk,
Verdik mi birkaç nutuk,
Sağlam, kafeste koltuk,
Öldü mü be erkeklik?
Seçim torbada keklik!

Adaylar boy boy bizim,
Nasıl olsa oy bizim!
Şu sandığa koy, bizim!
Yapma öyle ürkeklik,
Oylar torbada keklik!..

Az girinti, çıkıntı,
Var da ondan sıkıntı...
Yoksa olmaz ıkıntı,
Değiliz şükür peklik,
Oylar torbada keklik!..

İş kalmasın askıya,
Kalkmayınız baskıya,
Geldik miydi sıkıya,
Başlar bizde döneklik...
Oylar torbada keklik!

Çatma sakın kaşını,
Sil gözünün yaşını!
Tutmuşuz su başını,
Yaşasın çeşme beylik...
Seçim torbada keklik!..

Aziz NESİN

VİP'in fırçasıyla karıkoca

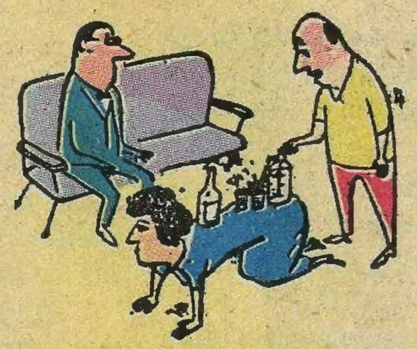

-Yirmi yıllık evliyiz, daha hiç kavga etmedik...

-Eyvaaah! Kocam!...

Anatole France demiş ki:

"Yasak meyva" takma dişle ısırılmamalıdır.

İkinci Pön savaşlarında kahramanlıklar yapan, İspanya'da Anibal'ı yenen Romalı Sipion sürgünde ölürken şu sözlerinin mezar taşına yazılmasını vasiyet etmiş:

"Nankör vatan! Benim kemiklerimi de bulamıyacaksın."

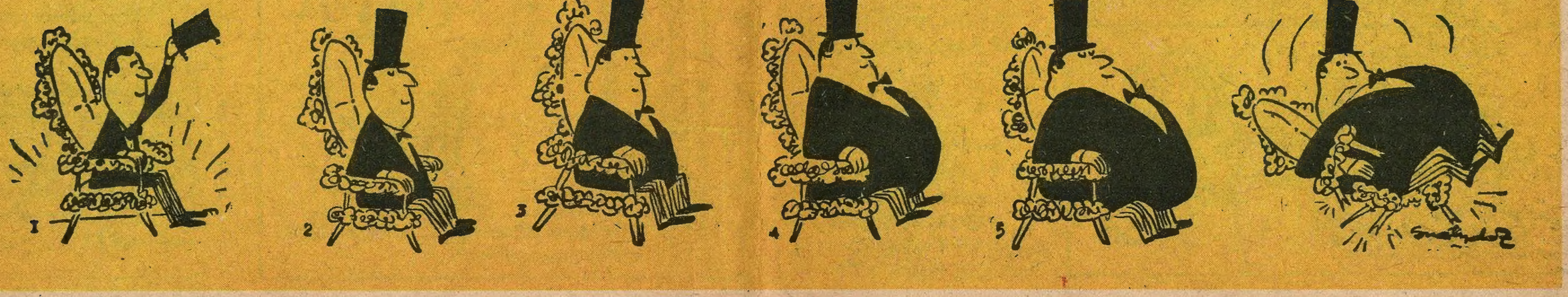

BİR SİZDEN

TWİST

Pierre Jean Vaillard, twist yapanlar için şöyle diyor:

-Bir twistçi, helânın kapısında, içerdekilenin çıkmasını telâşla bekleyen bir insandır.

□

EŞEKARISI

Başbakan Churchill'i en çok eleştirenlerden bir muhalif millet vekili, bir gün parlamentodaki konuşmasını şöyle bitirdi:

"Şuna inanıyorum ki, düşmanlarla çarpışırken ancak ve ancak onların kendi silâhları kullanılır...

Churchill kürsüye çıkarak şu cevabı verdi:

"Öyleyse söyler misiniz bana, bir eşekarısını ne kadar zamanda sokabilirsiniz?"

□

ŞAİRLE ROMANCI

Ünlü şair T. S. Eliot, John Steinbeck'in romanlarını kastederek şöyle demişti:

"Altmış yaşımı geçtiğimden beri roman okumaya katlanamıyorum."

Bu sözü duyduğu zaman elli bir yaşındaki Steinbeck şu karşılığı verdi:

"Ben de altmışımı geçmeden şiir okuyamıyacağımı anlıyorum."

□

AMAN UYANDIRMA

Birinci Dünya Savaşında Kaplan lakabıyla tanınmış Fransa başbakanı Klemenso, 1906 da içişleri bakanıyken, memurların nasıl çalıştıklarını görmek istedi. Sekreteriyle birlikte bir devlet dairesine gitti. Girdikleri ilk salonda kimse yok.. Öbür salonda masalar boş... Biriki salon, oda da öyle... Sonunda girdikleri bir odada, başını masaya dayamış, mışıl mışıl uyuyan bir memur gördüler. Sekreteri memuru uyandırmaya davranınca Klemenso atıldı:

-Aman, dur, ne yapıyorsun? Sakın uyandırma, o da gider...

□

MİDE

Victor Hugo, şöyle dermiş:

"Yeryüzünde midesine düşkün üç yaratık tanırım: Domuz, ördek, bir de ben..."

Bir gün çağrılı olduğu bir ziyafette, konuklardan biri gelmeyince, ev sahibine şöyle demiş:

-Hiç merak etmeyin onun yokluğunu aratmam Onun yemeğini de bana verin!

□

EN KISA

Dünyanın en kısa mektubunu Victor Hugo yazmıştır. Yıl, 1862 "Sefiller" yeni yayımlanmıştır. Romanın satışını merak eden yazar, yayımcıya bir mektup yolladı. Mektupta yalnızca şu işaret vardı:

(?)

İki gün sonra yayımcıdan gelen cevap da şöyleydi: (!)

□

YANLIŞ

Söylentiye göre büyük filezof Hegel'in son sözü şuymuş:

"Öğrencilerimden, yalnız biri beni anladı, ama o da yanlış anladı"

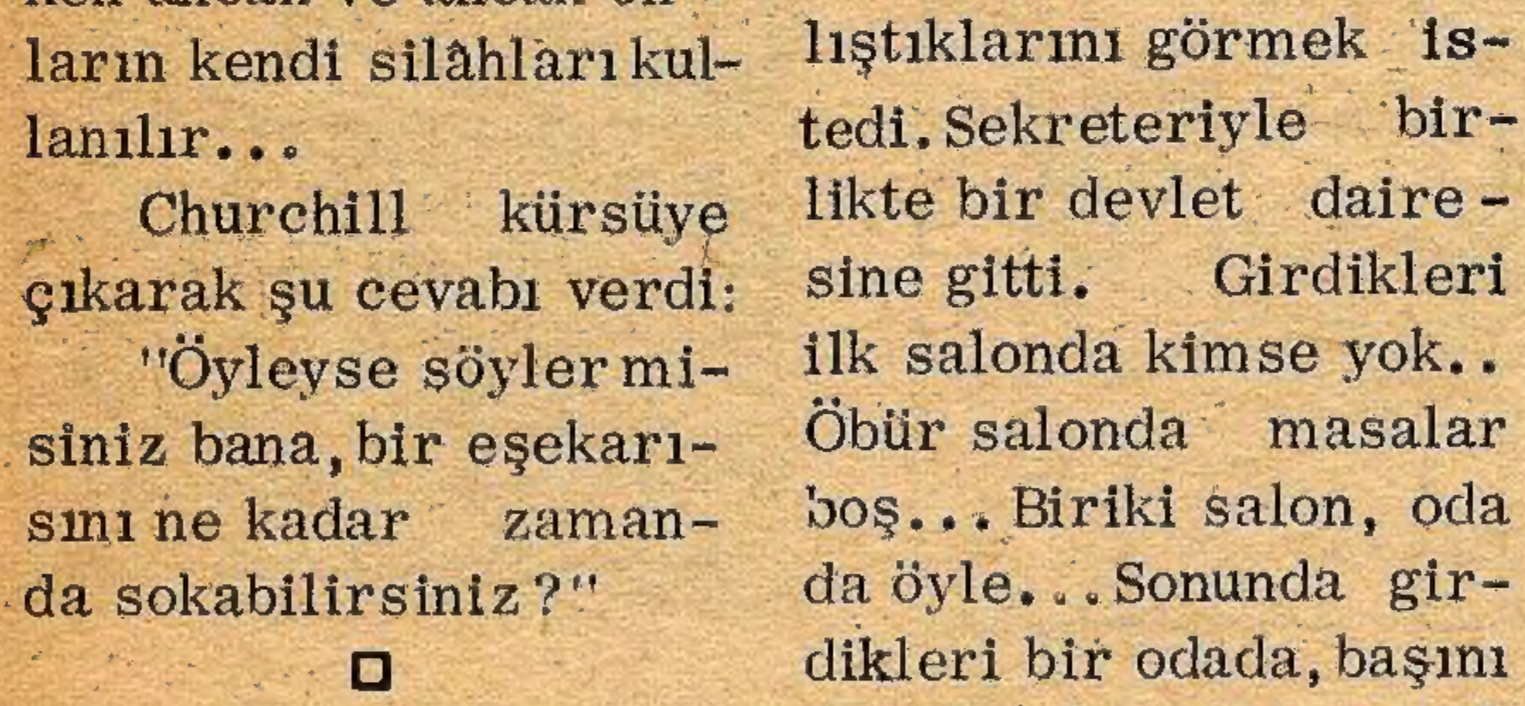

GERDAN

Bir tarihte, rahmetli Ahmet Haşim'le Orhan Seyfi'nin (Orhon) araları açılmıştı. İkisi de, birbirine veriştiriyordu. Orhan Seyfi, Bağdat doğumlu oluşundan ötürü Ahmet Haşim'e "Arap Haşim!" diyordu.

Haşim'de, Orhan Seyfi'nin çenesinden göğsüne doğru sarkan büyük gerdanı için şöyle diyordu:

-Onun o koca gerdanındaki et parçası yok mu? İnsanın ordan koparıp kedilere, köpeklere atası geliyor...

Orhan Seyfi bunu duyunca,

-Evet, koparır... dedi, koparır ama kedilerin, köpeklerin önüne değil, kendi ağzıma atar. Yam yam Arar!

*

EVİNİ SORUYOR

Neyzen Tevfik bir gece yarısı, yine her zamanki gibi sarhoş, yolları şaşırmış, evini bulamamış. Önüne çıkan bir bekçiye sormuş:

-Neyzen Tevfik burralarda bir yerde oturuyor, evini biliyor musun?

Bekçi, karşısındakini tanıyıp,

-Neyzen Tevfik siziz ya!.. deyince Neyzen,

-Yahu, ben sana kendimi sormuyorum, evimi soruyorum be adam! demiş.

*

ÜÇ KULAKDAŞ

Dışişleri Bakanı Numan Menemencioğlu da İbrahim Alâettin Gövsa gibi ağır işitiyordu. İsmet İnönü birini sağına, öbürünü soluna alıp konuşmuş,

İbrahim Alâettin Gövsa, bu konuşmadan sonra şöyle diyormuş:

-Üç kulakdaş, ne de güzel anlaştık...

*

İYİMSERLİK

İbrahim Alâettin Gövsa, son yıllarında ağır işitiyordu. Daha sonra büsbütün duymaz olunca şöyle derdi:

-İnsan ne kadar rahat çalışıyor, kıyamet kopsa farkında değilim.

BİR BİZDEN

-Hanım, hanım! Koyma şu gazeteleri buraya diye sana kaçtır söylüyorum...

GİOVANNİ GUARESCHİ

Ustura'nın önceki sayıla - rında hikâyelerini okuduğu - nuz dünyanın en ünlü mizah - çılarından İtalyan Yazarı Gi- ovanni Guareschi 1952 de Bor- dinghera'da (İtalya) Uluslara - rası Mizah Yarışmasında, bi - rincilik armağanı ALTIN PAL- MİYE'yi kazandıktan sonra ü - nü yayılmış, kitapları başka dillere çevrilmiştir. 1908 de do- ğup dört yıl önce ölen Gua - reschi'nin "Don Camilla" adlı roman dizisi, birçok dillere çev- rilmiştir. Bizde de onun ilk ya - yınlanan eseri "Don Camilla' - nun küçük âlemi" adlı romanı- nı Burhan Felek dilimize çe - virmiştir. Daha sonra Adnan Benk, Guareschi'den çevirdiği hikâyeleri "Katır İnadı" adlı bir kitapta toplamıştır." Basın Hürriyeti" adlı bir kitapta da Türkçeye çevrilmiş hikâyeleri derlenmiştir. Bunlarda başka di - limizde "Patates şövalyeleri " ve "Don Camillo ve Şeytan " adlı romanları çıkmıştır.

Ünlü mizahçının " Jozefin Teyzem" adlı bir hikâyesini su- nuyoruz.

Jozefin Teyzem

Jozefin teyzem bugün habersiz çıkageldi. Kendisini dört se- neden beri görmemiştim. Kapıyı te- sadüfen karım açtı. Jozefin teyzem her zamanki gibi fikrini söylemek- ten çekinmedi :

-Üçtür çalıyorum, dedi. Sizin gibi hizmetçiyi ben evimde bir gün tutmam, hemen deflerim. Siz ne biçim hizmetçisiniz?

Karım şaşkın:

-Hizmetçi değilim, diye keke- ledi. Yiğeninizin karısı...

Jozefin teyzem lâfını kesti:

-Öyle mi? Peki!

Yürüdü, karşısına çıkan ilk ka- pıya saldırdı.

Karım telâşlanarak:

-Affedersiniz efendim, dedi; o - rası banyo...

Jozefin teyze açıp baktığı için sert bir sesle:

-Gördük, diye cevap verdi. Râ- bıtalı bir evde böyle şeyler olmaz. Ayakyolu daima solda bulunur.

Jozefin teyze başka bir kapı açtı. Bu sefer karşısına bir sü- pürge, bez ve fırça ordusu çıktı. Sabrı tükenen teyzem Giovanni' nin nerede olduğunu sordu. (Giovanni ! yani bendeniz!) Sesi hiç de tatlı de- ğil... Solukları çalıştığım yere ka- dar geliyor. Dışarıya atılıp teyze- mi saygıyla karşıladım:

-Teyzeciğim, karımı daha tanı- mıyorsun, dedim, görüşmiyeli, dört yıl oldu, ama karım...

Teyzem lâfımı kesti:

-Bunu daha sonra konuşuruz. Önce seni konuşalım.

-Olur, teyzeciğim.

-Doktoradan vaz mı geçtin?

-Teyzeciğim...diye kekeledim.

-Çok fena etmişsin, diye homurdandı. Çok kötü bir yola sapmışsın.

On iki seneden beri meslek sahibi olduğumu, on seneden beri muntazam bir işe kavuştuğumu, üç seneden beri de aile reisliği ettiğimi kendisine anlatmaya çalıştım. Artık bundan sonra doktora yapmaya kalkmak delilik değil de neydi? Zaten doktora için hangi fakültenin, hangi branşına heveslendiğimi bile artık hatırlıyamıyorum. Teyzem bütün bu lâflara karşılık gene:

-Çok kötü bir yol, diye dayattı. Eminim, hâlâ sokağa şapkasız, çıkıyorsundur.

Kızararak başımı önüme eğdim. Jozefin teyze derin derin içini çektikten sonra karıma ilk defa bakmaya lütfen tenezzül etti. Saplı gözlüğünün arkasından kadıncağızı uzun uzun didikledi, odanın içinde yürüttü, döndürdü, eğiltti, kaldırdı. Sonra kafasını sallıyarak "Höm..." demekle yetindi. Konuyu değiştirmek için teyzeme bir erkek evlâdımız olduğunu müjdeledim.

-Ne? bir çocuk mu? İkinizden öyle mi? İmkânı yok...diye bağırdı.

Bizim hatun gitti oğlanı getirdi. Teyzem oğlumuzu uzun boylu gözden geçirdikten sonra tekrar kafasını salladı:

-Mesele soyu sürdürmek idiyse erkek doğurmak neyin nesi? Kızlar bu işe bin kere daha yatkındırlar..

Oğlumun anası kekeliyerek:

-Ama teyzeciğim, elden ne gelir, nasıl yapılır...demeye kalkıştı.

Jozefin teyze göğsüne vurdu:

-Böyle yapılır işte, dedi. Ben erkek miyim?

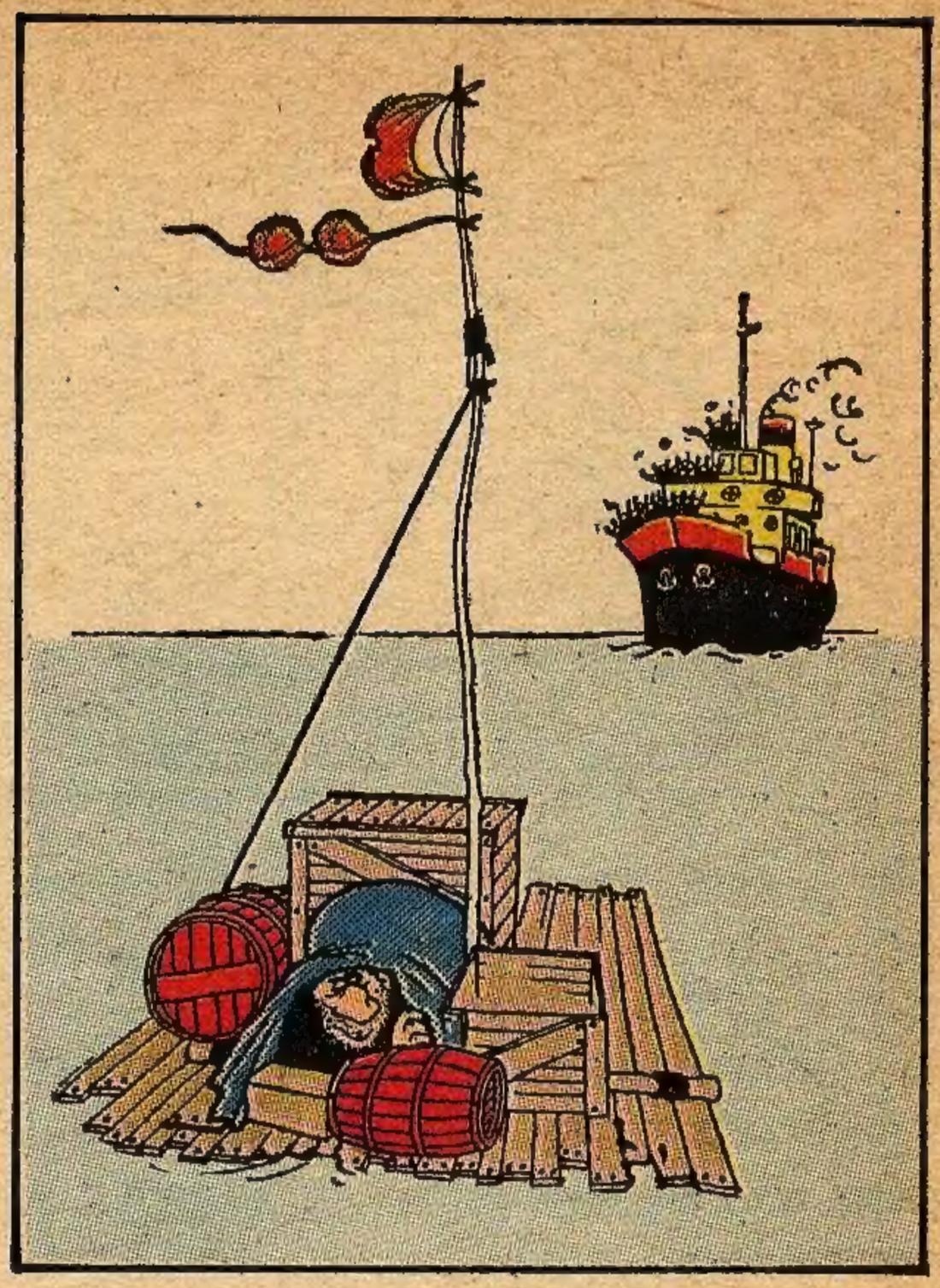

Teyzemi yumuşatmak için:

-Ah teyzeciğim, nerede sizin, zamanlarınız!...diyecek oldum....

Artık cevap bile vermedi.

Teyzem bir az daha oturdu: yani, apartmanımızın fazla yüksekte olduğunu, radyodan nefret ettiğini, içkinin insana dokunduğunu anlatacak kadar oturdu. Sonra böylece her şeyi konuştuğuna emin olunca ayağa kalktı. Onu kapıya kadar götürdüm. Eşikte bir an durdu, kafasını sallıya sallıya bir vakit baktı, sonra çantasından, zayıf siyahlar giymiş bir kadının resmini çıkarttı.

-Tam sana göre bir kadın bulmuştum halbuysa...dedi. Kibar, genç bir kız. Babası üniversitede profesördü. Doktoranı kolaylıkla yapabilecektin. Şimdiden güzel bir kızı da var...

Merdivenden inmeye başlarken de:

-Ne ise, dedi, yine aklında olsun...

-Olur teyzeciğim, dedim, aklımda olsun yaa...

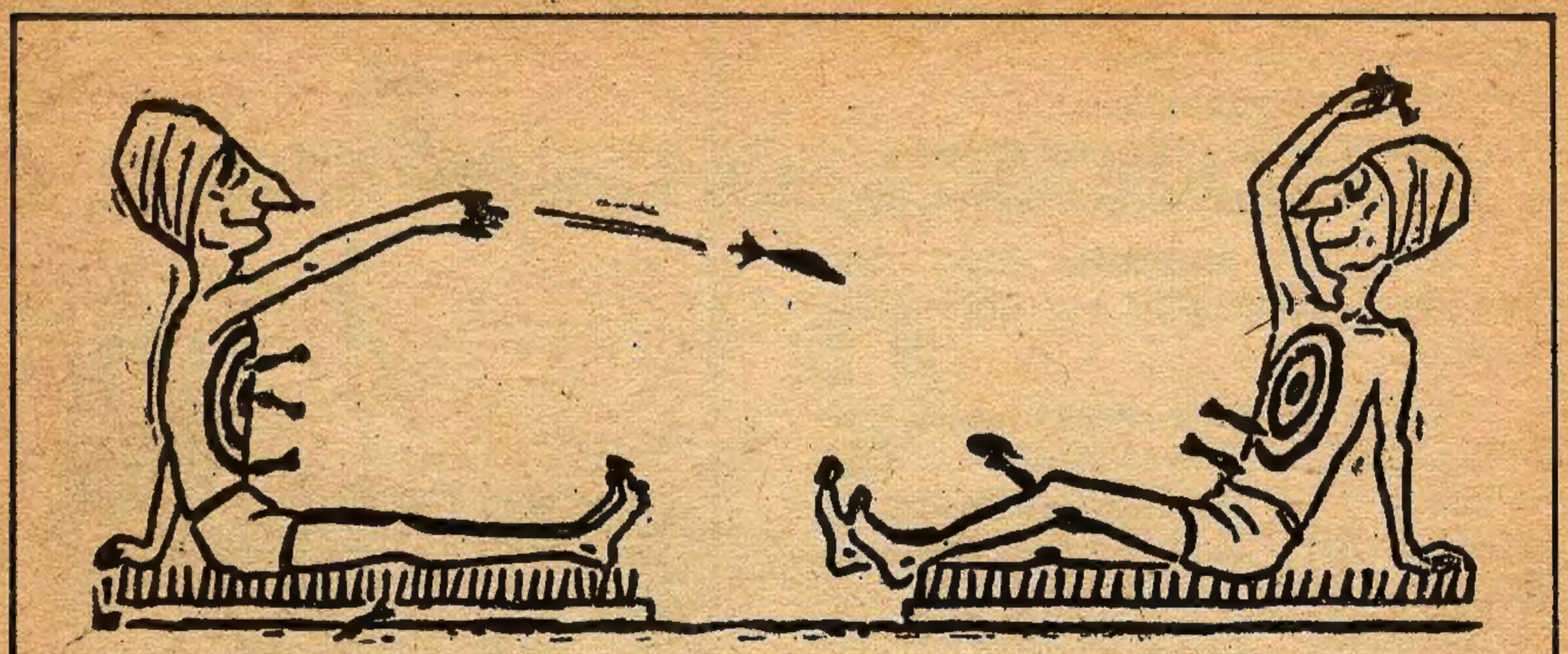

GÖREVSİZ MEMURLAR

Konuşma sırasında " Görevsiz memurlar" diye bir söz geçince sultan Murat, musahibi Sait Efendi ' ye sormuş :

-Görevsiz memur olur mu hiç?.

-Olur efendimiz.

-Mesela?

-Mesela, sadrazamın imamı, şeyhülislamın berberi, bir de ben kulunuz.

-Anlamadım.

-Efendimiz, sadrazamın daire - sinde namaz kılınmaz, imam hava - dan aylık alır.. Şeyhüslislâmın başı cavlaktır. kesilecek saçı olmadığın- dan berber boşuna aylık alır. Kulu - nuz da hiçbir iş görmem, boyuna laf ederim, ama aylığımı alırım.

o

NERDEN BELLİ

Ünlü Cenovalı gazeteci Gando - lin, lokantadan çıkarken şapkasını, astığı yerde bulamayınca sorduğu garson, büyük bir terslikle,

-Ne bileyim ben, dedi.. Şapkanı yiyecek değilim ya...

Gandolin,

-Nerden belli, dedi. Şapkam hasırdandı.

o

ADEM'İN ÇOCUKLARI

Fatih Sultan Mehmet, yanındakilerle pazarı gezerken, yanına soku - lan bir dilenciye bir altın verir, ama dilenci parayı azımsayarak

-Aman sultanım, der. Koskoca, bir padişah, hiç kardeşine bu kadar az mı para verir? der.

Fatih sorar :

-Nerden senin kardeşin oluyo - rum?

-Ikimiz de Adem'in çocukları değil miyiz, elbet kardeşiz.

Fatih,

-Bana bak, der. Bu keşfini öteki

İspat

Kahvede pinekleyen vezne - dara, arkadaşları sordu :

-Ne o, çalışmıyor musun?..

-Hayır.

-Neden?..

-Patron beni sinirlendirdi...

-Ne yaptı da?..

-Her zaman, para çaldığımı iddia ediyor...

-Ama isbat etmesi gerekir..

-Etti!..

kardeşlerimiz duymadan hemen buradan savuş. Servetimden öbür kardeşlerimiz de paylarını almaya kalkarlarsa, sana bir altın değil, zırnık bile düşmez.

o

SÖZÜNDE DURMAK

Lord Mancroft, muhafazakâr partinin bir toplantısında konuşacaktı.. Tam zamanında geldi, kürsüye çıktı.

-Leydiler, centilmenler, dedi.. Nutkumu çok kısa keseceğim için özür dilerim, şu anda evim cayır cayır yanmaktadır.

o

HEP BİR AĞIZDAN

Sultan Murat, Bağdat seferinde bir alanda Harp Divanı kurmuştu ... İleri gelenler düşüncelerini söylüyorlardı. Bunlardan biri, savaştan vazgeçip geri dönülmesi gerektiğini uzun uzun anlatırken ağırlıktaki eşeklerden biri de anırmaya başladı.

Padişah, başkanlık yerinden bağırdı :

-Hep bir ağızdan konuşmayın... Sözleriniz anlaşılmıyor.

o

OTURMAK

Montaigne şöyle der :

"Dünyanın en güzel tahtına bile insanlar kıç üstü oturur."

o

İNANMAK

Alexandre Duma Pére, bir gün dostu bir papaza kendisi için dua etmesini rica etti. Papaz,

-Siz ha? dedi, ama inanmazsınız ki böyle şeylere ..

Büyük yazar

-Evet, inanmadığım doğrudur. Ama üzülmeyin, ihtiyacım olduğu zaman herkesten çok inanırım.

Karikatür Birincisi

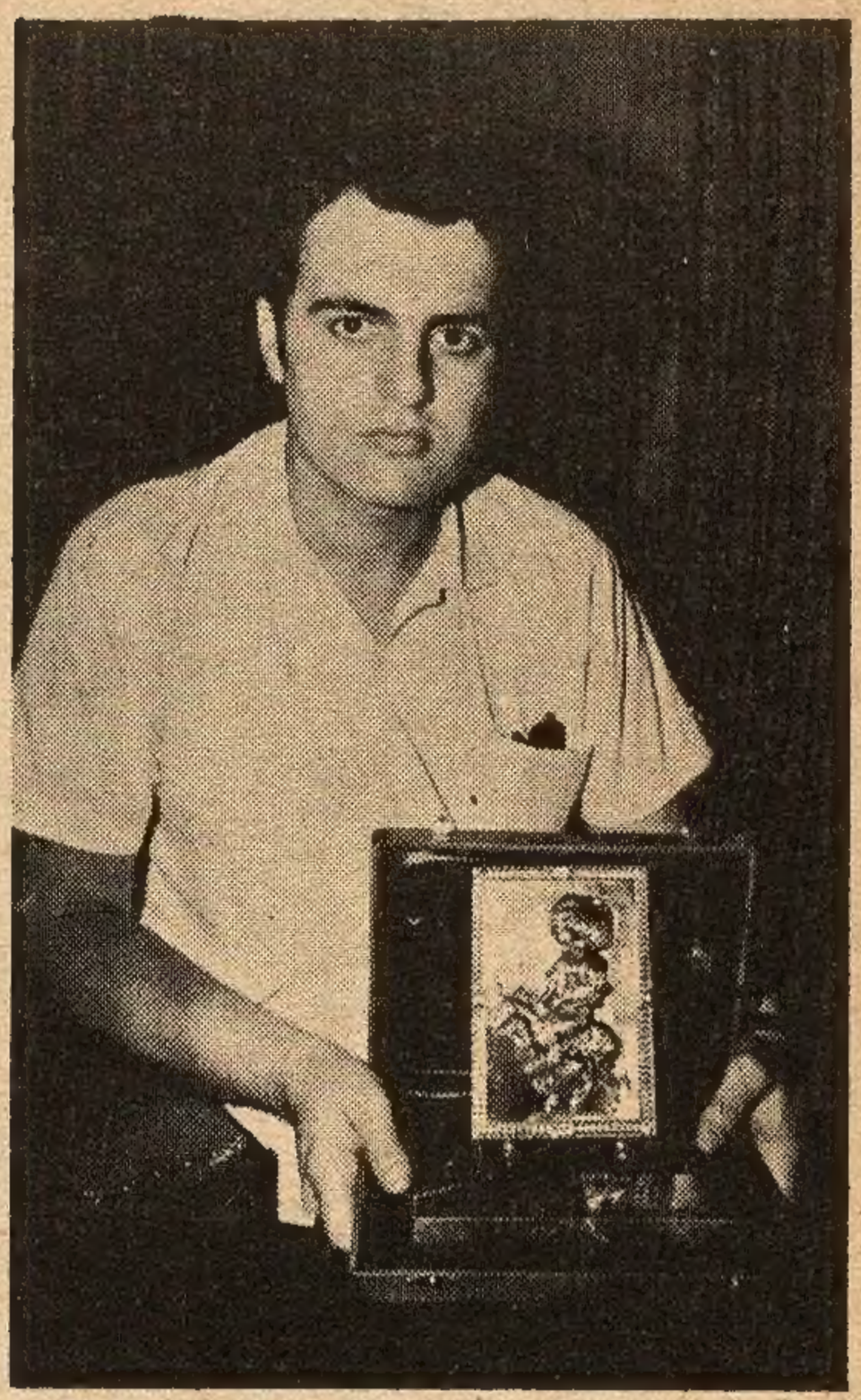

Ümit Celbiş, kazandığı birincilik armağanı gümüş Nasrettin Hoca plakasıyla .
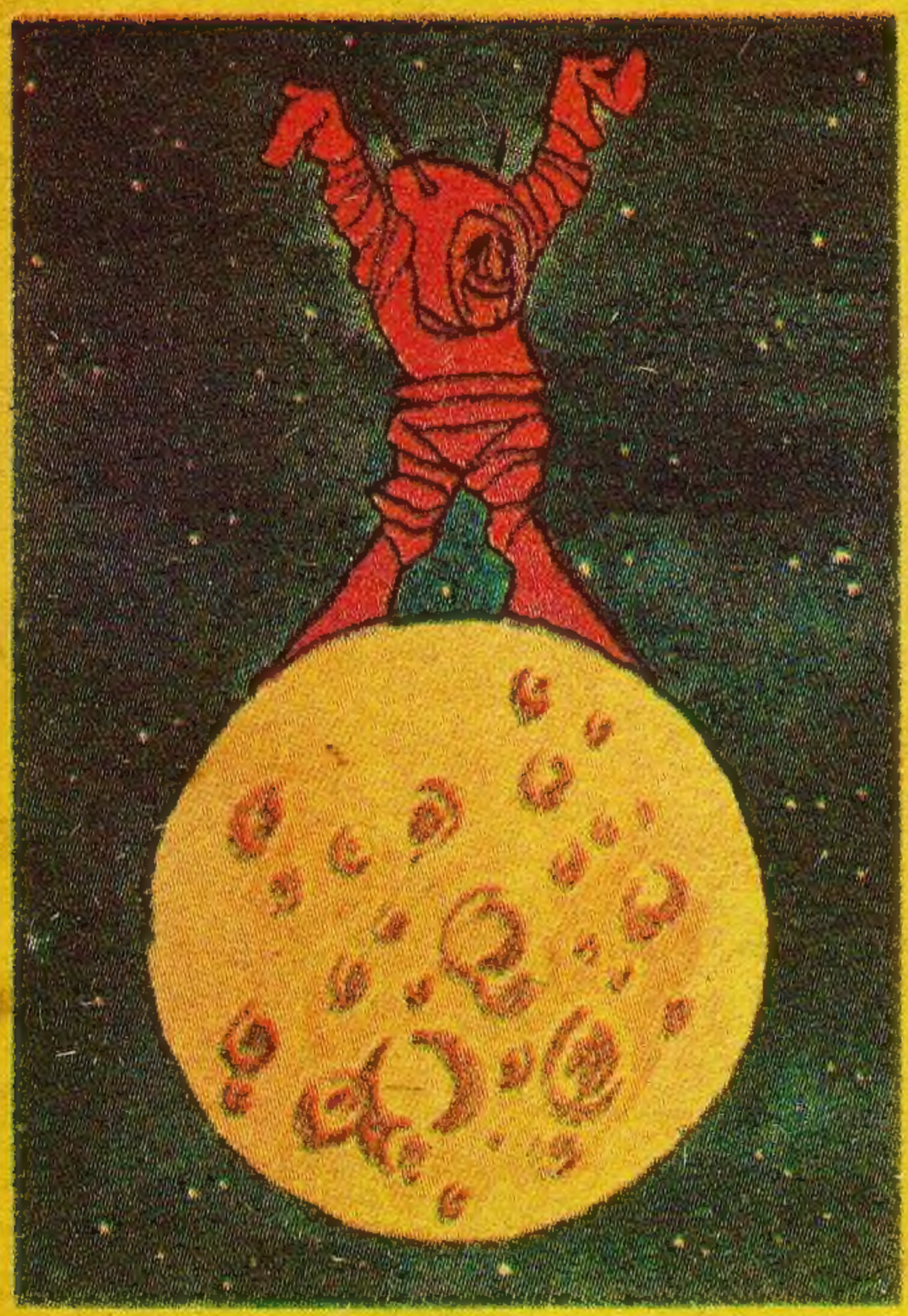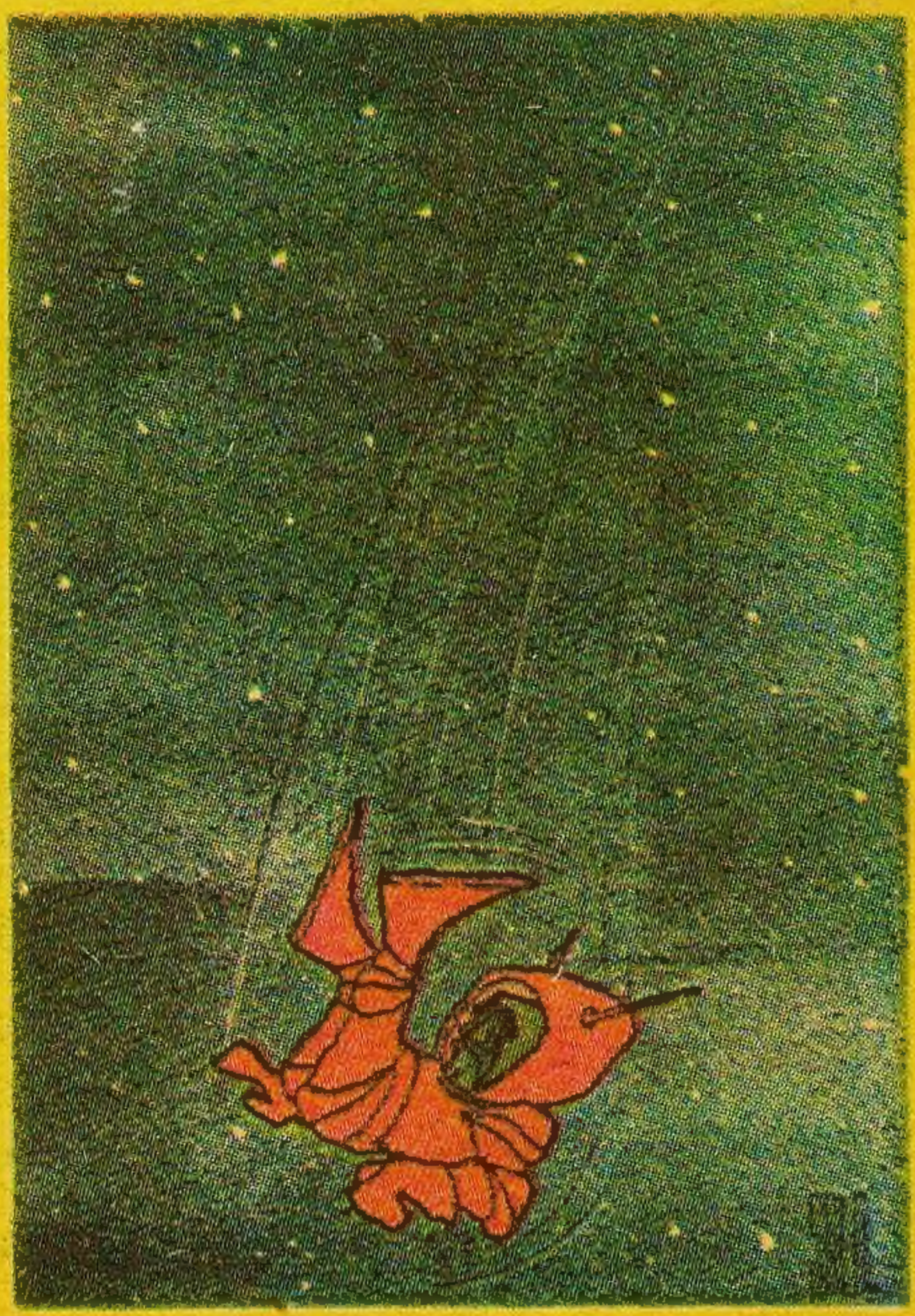
Nasrettin Hoca Armağanı karikatür yarışması birincisi Ümit Celbiş, Tatbikî Güzel Sanatlar Akademisi İç Mimarî bölümünü bu yıl bitirdi. İzmir doğumlu olan 23 yaşındaki dekoratör, ailesinin dört çocuğundan biri. İzmir'de askerliğini yapmak için yol hazırlığındayken, yarışmayı kazandığı müjdesini aldı. Kendisine yayınlanan karikatürü için yüz lira telif hakkı birincilik ödülü olarak bin lira ve gümüşten Nasrettin Plâkası armağanı verildi.